

சாராம்சம்: இனிய குழந்தைகளே, நீங்கள் சிவபாபாவிருக்குக் கொடுக்கும் மலர்களை அவரால் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது ஏனெனில் அவர் பூஜிப்பவராகவோ அல்லது பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவராகவோ ஆகுவதில்லை. சங்கமயுகத்தில் நீங்களும் மலர் மாலைகளை அணியக்கூடாது.

கேள்வி: யாரால் எதிர்கால இராச்சிய சிம்மாசனத்திற்கான உரிமையைக் கோர முடியும்?

பதில்: இந்த நேரத்தில் தாயினதும் தந்தையினதும் இதய சிம்மாசனத்தை வெற்றி கொள்பவர்களே எதிர்கால சிம்மாசனத்தில் அமர்பவர் ஆகுவார்கள். குழந்தைகள் தமது பெற்றோரை எவ்வாறு வெற்றி கொள்கிறார்கள் என்பது ஓர் அற்புதமாகும்! அவர்கள் முயற்சி செய்து தமது பெற்றோரையும் முந்திச் செல்கின்றார்கள்.

பாடல்: உங்கள் ஆகாய சிம்மாசனத்தை விட்டிறங்கி பூமிக்கு வாருங்கள்!

ஓம் சாந்தி: இனிமையிலும் இனிமையான எப்பொழுதோ தொலைந்து இப்பொழுது கண்டுபிடிக்கப்பட்ட அன்பிற்கினிய குழந்தைகள் பாடலைச் செவிமடுத்தீர்கள். இப்பாடலுடன் சர்வவியாபி என்ற கருத்து மறைந்து விடுகின்றது. பாரத மக்கள் இப்பொழுது மிகவும் சந்தோஷமற்று இருப்பதால், அவர்கள் அவரை நினைவு செய்கின்றார்கள். இப்பாடல்கள் அனைத்தும் நாடகத்திற்கு ஏற்ப உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உலக மக்களுக்கு இது தெரியாது. தந்தை வந்து தூய்மையற்றவர்களைத் தூய்மையாக்கி மக்களைத் துன்பத்தில் இருந்து விடுவித்து அவர்களுக்கு சந்தோஷத்தைக் கொடுக்கின்றார். அதே தந்தையே வந்துள்ளார் என்பதைக் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அறிவீர்கள். குழந்தைகளாகிய நீங்கள் அவரை இனங்கண்டுள்ளீர்கள். அவரே இங்கு அமர்ந்திருந்து உங்களிடம் கூறுகின்றார்: நான் ஒரு சாதாரண சரீரத்தில் பிரவேசித்து முழு உலகினதும் ஆரம்பம், மத்தி, இறுதி பற்றிய இரகசியத்தை உங்களிடம் கூறுகின்றேன். ஒரேயொரு உலகமே உள்ளது. குழந்தைப் பருவத்தில் சரீரம் புதியதாகவும் பின்னர் பழையதாகவும் ஆகுவதைப் போன்றே இவ்வுலகமும் பழையதாகவும் புதியதாகவும் ஆகுகின்றது. புதியது ஒன்றும், பழையது ஒன்றும் என இரண்டு சரீரங்கள் உள்ளன என நீங்கள் கூறுவதில்லை. சரீரம் ஒன்றே ஆனால் அது புதியதில் இருந்து பழையதாகுகின்றது. அவ்வாறே ஒரேயொரு உலகமே உள்ளது. இப்பொழுது அது புதியதில் இருந்து பழையதாகிவிட்டது. அது எப்பொழுது புதியதாக இருந்தது? எவராலும் உங்களுக்கு இதனைக் கூற முடியாது. தந்தை வந்து உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார்: குழந்தைகளே, உலகம் புதியதாக இருந்தபோது, பாரதமும் புதியதாக இருந்தது. அப்பொழுது அது சத்தியயுகம் என அழைக்கப்பட்டது. அதே பாரதமே இப்பொழுது பழையதாகி உள்ளது. இது பழைய உலகம் என அழைக்கப்படுகின்றது. புதிய உலகம் இப்பொழுது பழையதாகி உள்ளதால், அது மீண்டும் நிச்சயமாகப் புதியதாக வேண்டும். குழந்தைகள் புதிய உலகின் காட்சிகளைக் கண்டிருக்கின்றார்கள். நல்லது, யார் அப்புதிய உலகின் அதிபதிகளாக இருந்தார்கள்? உண்மையில், இலக்ஷ்மியும் நாராயணனும் அதிபதிகளாக இருந்தார்கள். ஆதிசனாதன தேவதேவியரே அவ்வுலகின் அதிபதிகளாக இருந்தார்கள். தந்தை இதனைக் குழந்தைகளாகிய உங்களுக்கு விளங்கப்படுத்துகின்றார். தந்தை கூறுகின்றார்: இப்பொழுது இதனைச் சதா நினைவுசெய்யுங்கள். தந்தை எங்களுக்குக் கற்பிக்கவே பரந்தாமத்திலிருந்து வந்துள்ளார். அவர் எங்களுக்கு இராஜயோகம் கற்பிக்கவே வந்துள்ளார். எல்லாப் புகழும் அந்த ஒரேயொருவருக்கே உரியதாகும். இவருக்கென புகழ் எதுவும் இல்லை. இந்த நேரத்தில் அனைவரும் சீரழிந்த புத்தியைக் கொண்டிருப்பதால் அவர்கள் எதனையும் புரிந்து கொள்வதில்லை. இதனாலேயே நான் வந்துள்ளேன், இப்பாடல்களும் இயற்றப்பட்டுள்ளன. இப்பாடலின் மூலம் சர்வவியாபி என்ற கருத்து மறைந்துவிடுகின்றது. ஒவ்வொருவரும் தமக்கென சொந்தப் பாகத்தைக் கொண்டிருக்கின்றார்கள். தந்தை உங்களுக்கு மீண்டும் மீண்டும் கூறுகின்றார்: சரீர உணர்வைத் துறந்து, ஆத்ம உணர்வுடையவர்கள் ஆகி, உங்கள் பௌதீகப் புலன்களினூடாக இக்கற்பித்தல்களைக் கிரகியுங்கள்! நீங்கள் இந்த பாபாவைப் பார்த்தாலும், நடந்து திரியும் போதெல்லாம் சிவபாபாவையே நினைவு செய்யுங்கள். சிவபாபாவே அனைத்தையும் செய்கின்றார் என்றும் அங்கு பிரம்மா இல்லை என்றும் நீங்கள் எப்பொழுதும் கருத வேண்டும். அவரது வடிவம் உங்கள் கண்களில் தென்படும்போதும், உங்கள் புத்தி சிவபாபாவுடனேயே இருக்க வேண்டும். சிவபாபா இங்கு இல்லாதிருந்தால், இவரின் ஆத்மாவினாலும் சரீரத்தினாலும் எப்பயனும் இல்லை. சிவபாபா இவருக்குள் இருக்கின்றார் என்றும் இவரினூடாகவே அவர் கற்பிக்கின்றார் என்றும் எப்பொழுதும் நினைவு செய்யுங்கள். இவர் உங்கள் ஆசிரியர் அல்ல. அந்த ஒரேயொருவரே பரம ஆசிரியர். நீங்கள் அந்த ஒரேயொருவரையே நினைவு செய்ய வேண்டும். சரீரத்தை ஒருபொழுதும் நினைவு செய்யாதீர்கள். உங்கள் புத்தியின் யோகத்தைத் தந்தையுடன் இணைத்திருங்கள். குழந்தைகள் அவரை நினைவுசெய்து கூறுகின்றார்கள்: வந்து, மீண்டும் ஒருமுறை எங்களுக்கு ஞானத்தையும் யோகத்தையும் கற்பியுங்கள். பரமாத்மாவான பரமதந்தையைத் தவிர வேறு எவராலும் இராஜயோகத்தைக் கற்பிக்க முடியாது. அவர் மாத்திரமே அமர்ந்திருந்து கீதையின் ஞானத்தைக் கூறுகின்றார் என்பது குழந்தைகளாகிய உங்கள் புத்தியில் உள்ளது. அதன் பின்னர் அந்த ஞானம் மறைந்து விடுகின்றது. அதற்கான அவசியம் அங்கு இருக்க மாட்டாது. ஏனெனில் இராச்சியம் ஏற்கனவே ஸ்தாபிக்கப்பட்டதுடன் நீங்கள் சற்கதியும் அடைந்திருப்பீர்கள். சீரழிந்திருக்கும் உங்களுக்குச் சற்கதி அளிப்பதற்கே ஞானம் கொடுக்கப்படுகின்றது. ஏனைய அனைத்தும் பக்தி மார்க்கத்திற்குரியதாகும். பக்தி மார்க்கத்திற்குரிய தவம், தபஸ்யா, தான தர்மங்கள் போன்றவற்றைச் செய்வதன் மூலம் என்னை எவராலும் அடையமுடியாது. ஆத்மாக்களின் இறக்கைகள் துண்டிக்கப்பட்டுள்ளன. ஆத்மாக்கள் கல்லுப்புத்தியுடையவர்களாக இருக்கின்றார்கள். நான் கல்லாக இருப்பவர்களைத் தெய்வீகமாக மாற்றவே வந்துள்ளேன். தந்தை கூறுகின்றார்: இப்பொழுது பல மனிதர்கள் இருக்கின்றார்கள்! அவர்கள் கடுகு விதைகளைப் போன்று முழு உலகிலும்

நிறைந்துள்ளார்கள். அனைவரும் இப்பொழுது அழிக்கப்பட உள்ளனர். சத்தியயுகத்தில் அத்தனை பல மனிதர்கள் இருப்பதில்லை. புதிய உலகில் உங்களுக்கு அதிகளவு பௌதீக சௌகரியங்கள் இருந்தபோதிலும் அங்கு மனிதர்கள் வெகு சிலரே இருப்பார்கள். இங்கே மக்கள் பலர் இருப்பதால் அவர்கள் அனைவருக்கும் உண்பதற்குப் போதியளவு உணவு இல்லாதுள்ளது. இப்பொழுது பூமி பழையதாகவும் வரண்டதாகவும் உள்ளது. பின்னர் அது புதியதாகும். அங்கே, அனைத்தும் புதியதாகவே இருக்கும். பெயர் மிக இனிமையானது :சுவர்க்கம், பாகிஸ்ட், அதுவே தேவர்களின் புதிய உலகம். பழைய உலகை அழித்துப் புதிய உலகில் இருப்பதற்கே இதயம் விரும்புகின்றது. இப்பொழுது புதிய உலகமான சுவர்க்கத்திற்குச் செல்வது என்ற கேள்வி ஒன்று மாத்திரமே உள்ளது. பழைய சரீரத்திற்கு எந்தப் பெறுமதியும் இல்லை. சிவபாபா தனக்கெனச் சொந்தமாக சரீரம் எதனையும் கொண்டிருக்கவில்லை. குழந்தைகள் கூறுகின்றார்கள்: நாங்கள் பாபாவிற்கு மாலை அணிவிக்க விரும்புகின்றோம். எவ்வாறாயினும் நீங்கள் இவருக்கு மாலை அணிவிக்க விரும்பினால், உங்கள் புத்தியின் யோகம் அவரிடமே செல்லும். சிவபாபா கூறுகின்றார்: மாலைக்கு அவசியம் இல்லை. நீங்கள் மாத்திரமே பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவர்களாகவும், பூஜிப்பவர்களாகவும் ஆகுகின்றீர்கள். நீங்களே பின்னர் பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவர்களாகவும், பூஜிப்பவர்களாகவும் ஆகுகின்றீர்கள். ஆகையால் நீங்கள் உங்கள் சொந்த ரூபங்களை வழிபட ஆரம்பிக்கிறீர்கள். பாபா கூறுகின்றார்: நான் பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவராகுவதும் இல்லை, எனக்கு மலர்கள் போன்றவற்றிற்கான அவசியமும் இல்லை. நான் ஏன் அவற்றை அணிய வேண்டும்? ஆகையாலேயே பாபா மலர்மாலையை ஒருபோதும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. நீங்கள் பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவர்கள் ஆகுவதால் பின்னர் நீங்கள் விரும்பியளவிற்கு மலர்களை அணிந்து கொள்ளுங்கள். நான் குழந்தைகளாகிய உங்கள் அதி அன்பிற்கினிய கீழ்ப்படிவான தந்தையாவேன். நான் உங்கள் ஆசிரியரும் உங்கள் சேவகனும் ஆவேன். முக்கியஸ்தர்களும் இராஜாங்கத்தைச் சேர்ந்தவர்களும் கடிதங்களில் கையெழுத்திடும்போது அவர்கள் எழுதுவார்கள்: மின்ரோ(Minto)அல்லது கேசோன்(Curzon) (20ம் நூற்றாண்டின் ஆரம்பத்தில் வைஸ்ரோய்Viceroy) அவர்கள் ஒருபோதும் பிரபு இன்னார் என எழுதுவதில்லை. இங்கே, *அவர்கள் எழுதுவதில்லை:ஸ்ரீ இலக்ஷ்மி நாராயணன், ஸ்ரீ இன்னார். அவர்கள் ஸ்ரீ என்ற பட்டத்தை மிக விரைவாக தமக்குச் சூட்டிக் கொள்கின்றார்கள். தந்தை இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார்: இப்பொழுது இந்தச் சரீரத்தை நினைவு செய்யாதீர்கள். நீங்கள் ஆத்மா என்ற நம்பிக்கையுடன் தந்தையை நினைவுசெய்யுங்கள். இப்பழைய உலகில் ஆத்மா, சரீரம் இரண்டுமே தூய்மையற்றதாக உள்ளது. தங்கம் 9 கரட்டாக இருக்கும் போது ,ஆபரணமும் ஒன்பது கரட்டாகவே இருக்கும். தங்கத்துடன் மாசு கலக்கப்பட்டுள்ளது. ஆத்மாக்கள் செயல்களின் தாக்கத்திற்கு உட்படுவதில்லை என என்றுமே கருதாதீர்கள். இந்த நேரத்தில் உங்களுக்கு இந்த ஞானம் உள்ளது. நீங்கள் அரைக்கல்பத்திற்கு, அதாவது, 21 பிறவிகளுக்கு வெகுமதியைப் பெறுகின்றீர்கள். ஆகையால் அதிகளவு முயற்சி செய்ய வேண்டும். எவ்வாறாயினும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் மீண்டும் மீண்டும் மறந்துவிடுகின்றீர்கள். சிவபாபா பிரம்மாவின் மூலம் எங்களுக்குக் கற்பித்தல்களைக் கொடுக்கின்றார். பிரம்மாவின் ஆத்மாவும் அவரையே நினைவு செய்கின்றார். பிரம்மா, விஷ்ணு, சங்கரர் போன்றோர் சூட்சும உலக வாசிகள். தந்தை முதலில் சூட்சும உலகையே ஸ்தாபிக்கின்றார். நிர்வாணா தேசமே அதிமேலான இடமாகும். ஆத்மாக்களின் நிர்வாணா தேசமே அனைத்திலும் அதிமேலானதாகும். பக்தர்கள் அனைவரும் ஒரேயொரு கடவுளையே நினைவு செய்கின்றார்கள். எவ்வாறாயினும், அவர்கள் தமோபிரதான் ஆகி, தந்தையை மறந்து விட்டதால், அவர்கள் கற்கள், கூழாங்கற்கள் போன்றவற்றை நினைவு செய்கின்றார்கள். நடப்பவை அனைத்தும் நாடகத்தில் பதிவு செய்யப்படுகின்றன என்பதை நாங்கள் இப்பொழுது அறிந்துகொள்கிறோம். ஒரு நாடகத்தில் ஒரு காட்சியில் ஒரு பறவை குறுக்கே பறக்கும் போது படம்பிடிக்கப்பட்டிருந்தால் அது மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்தும் பதிவு செய்யப்படும். ஒரு பட்டம் பறந்தால், அது பதிவு செய்யப்பட்டிருந்தால், அதுவும் மீண்டும் மீண்டும் தொடர்ந்தும் இடம்பெறும். இங்கும், ஒரு நாடகத்தின் ஒவ்வொரு விநாடியும் தொடர்ந்தும் இடம்பெறும் அது தொடர்ந்தும் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. இந்த நாடகம் ஏற்கனவே நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் நடிகர்கள், முழு நாடகத்தையும் நீங்கள் பற்றற்ற பார்வையாளர்களாகவே பார்க்கின்றீர்கள். ஒவ்வொரு விநாடியும் நாடகத்திற்கு ஏற்பவே கடந்து செல்கின்றது. ஒரு இலை அசைந்தால், அதுவும் நாடகத்தில் கடந்து செல்லும் காட்சியாகும். கடவுளின் வழிகாட்டல்களுக்கு ஏற்பவே ஒவ்வொரு இலையும் அசைகின்றது என்றில்லை. இல்லை. இவை அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. இது மிகவும் தெளிவாகப் புரிந்து கொள்ளப்பட வேண்டும். தந்தை மாத்திரமே வந்து இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து, நாடகத்தைப் பற்றிய ஞானத்தை உங்களுக்குக் கொடுக்கின்றார். மிகவும் நல்ல படங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மணிக்கூட்டின் முள்ளும் சங்கமயுகத்தில் காட்டப்பட்டுள்ளது. இது கலியுக இறுதியினதும், சத்தியயுக ஆரம்பத்தினதும் சங்கமம் ஆகும். பழைய உலகில் இப்பொழுது எண்ணற்ற சமயங்கள் உள்ளன. புதிய உலகில் இவை இருக்கமாட்டாது. தந்தை எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பதால் நாங்கள் இறை மாணவர்கள் என்றே குழந்தைகளாகிய நீங்கள் எப்பொழுதும் எண்ண வேண்டும். கடவுள் பேசுகின்றார்: நான் உங்களை அரசர்களுக்கு எல்லாம் அரசர் ஆக்குகின்றேன். அரசர்கள் இலக்ஷ்மி நாராயணனை வழிபடுவதுண்டு நானே அவர்களைப் பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவர்கள் ஆக்குகின்றேன் பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவர்களாக இருந்தவர்கள் இப்பொழுது பூஜிப்பவர்கள் ஆகியுள்ளார்கள். நீங்களே பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவர்களாக இருந்தீர்கள் என்றும், இப்பொழுது நீங்கள் பூஜிப்பவர்கள் ஆகியுள்ளீர்கள் என்பதையும் குழந்தைகளாகிய நீங்கள் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். பாபா அவ்வாறு ஆகுவதில்லை. பாபா கூறுகின்றார்: நான் பூஜிக்கத்தகுதி வாய்ந்தவராகவோ அல்லது பூஜிப்பவராகவோ ஆகுவதில்லை. ஆகையாலேயே எனக்கு*

மாலை அணிவிப்பதும் இல்லை நான் பிறருக்கு மாலை அணிவிக்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை. ஆகையால் நான் ஏன் மலர்களை ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டும்? நீங்களும் மலர்களை ஏற்றுக் கொள்ளக் கூடாது. சட்டப்படி அந்தத் தேவர்கள் மாத்திரமே அவற்றை அணியும் உரிமையுடையவர்கள் ஏனெனில் அவர்களின் ஆத்மா, சரீரம் இரண்டும் தூய்மையானதாகும். அவர்கள் மாத்திரமே மலர்கள் அணிவதற்குரிய உரிமையுடையவர்கள். அங்கே, சுவர்க்கத்தில், நறுமணம் வீசும் மலர்கள் மாத்திரமே இருக்கும். மலர்கள் நறுமணம் கமழச் செய்யவே உள்ளன. அவற்றைச் சூடிக் கொள்ளவும் முடியும். தந்தை கூறுகின்றார்: குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இப்பொழுது விஷ்ணுவின் கழுத்து மாலையாகுகின்றீர்கள். நீங்கள் வரிசைக்கிரமமாக சிம்மாசனத்தில் அமர்வீர்கள். முன்னைய கல்பத்தில் நீங்கள் செய்த முயற்சிக்கு ஏற்ப, இப்பொழுது அத்தகைய முயற்சியையே செய்கின்றீர்கள். தொடர்ந்தும் அவ்வாறே செய்வீர்கள். அது வரிசைக்கிரமமாகவே இருக்கும். புத்தி இன்னார் அதிகளவு சேவை செய்பவர் எனக் கூறுகின்றது. ஒரு கடையிலும் ஒருவர் அக்கடையின் சொந்தக்காரராகவோ அல்லது பங்காளராகவோ அல்லது நிர்வாகியாகவோ இருக்கலாம். அவருக்குக் கீழே வேலை செய்வவர்களுக்கும் கூடப் பதவியுயர்வு கிடைப்பதுண்டு. இங்கும் அவ்வாறே. நீங்கள் தாயையும் தந்தையையும் வெற்றி கொள்ள வேண்டும். தாய் தந்தையை எவ்வாறு முந்திச் செல்ல முடியும் என நீங்கள் வியக்கின்றீர்கள். குழந்தைகளின் முயற்சிக்கு உதவி செய்து அவர்களைச் சிம்மாசனத்தில் அமரும் தகுதியுடையவர்கள் ஆக்குவதற்கு தந்தை உதவி செய்கின்றார். ஆகையாலேயே கூறப்படுகின்றது: எனது இதய சிம்மாசனத்தை வெற்றி கொண்டால், நீங்கள் எதிர்கால சிம்மாசனத்தில் அமரும் தகுதி பெறுவீர்கள். நீங்கள் சாதாரண மனிதரில் இருந்து நாராயணன் ஆகுமளவிற்கு அத்தகையதொரு முயற்சியைச் செய்யுங்கள். ஒரேயொரு இலட்சியமும் இலக்குமே உள்ளது. ஓர் இராச்சியம் ஸ்தாபிக்கப்படுவதுடன், அதில் பல்வேறு அந்தஸ்துகளும் உள்ளன. நீங்கள் மாயையை வெற்றி கொள்வதற்கு முழு முயற்சி செய்ய வேண்டும். உங்கள் குழந்தைகள் போன்றோருடன் நீங்கள் அதிகளவு அன்புடன் பழக வேண்டும். ஆனால் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராகவே இருக்கவேண்டும். பக்தி மார்க்கத்தில் நீங்கள் கூறுவதுண்டு: கடவுளே, இவை அனைத்தும் உங்களால் கொடுக்கப்பட்டவை. எங்கள் பொறுப்பில் கொடுக்கப்பட்டவற்றை நீங்கள் மீண்டும் எடுத்துக் கொண்மிர்கள். நல்லது. அவ்வாறாயின் அழுவதற்கான அவசியம் இல்லை! எவ்வாறாயினும் இது அழுகின்ற உலகம். மக்கள் பல கதைகளைக் கூறுகின்றார்கள். பற்றை வென்ற ஓர் அரசரின் கதையைக் கூறுகின்றார்கள். அவர் எந்த வலியையும் உணரவில்லை. அவர் தனது சரீரத்தை நீக்கி இன்னொன்றை எடுத்தார். அங்கே எந்த நோயும் இருப்பதில்லை. அங்கே, உங்கள் சரீரம் என்றென்றும் ஆரோக்கியமாகவே இருக்கும். அவை 21 பிறவிகளுக்கு எந்த நோய்களும் அற்றிருக்கும். சில குழந்தைகள் காட்சிகளைக் கண்டிருக்கின்றார்கள். அங்கிருக்கும் சம்பிரதாயங்கள், அவர்கள் எவ்வாறான ஆடைகள் போன்றவற்றை அணிவார்கள், அங்கே எவ்வாறு திருமணங்கள் இடம்பெறும் போன்றவற்றின் காட்சிகளை அவர்கள் கண்டுள்ளார்கள். இப்பொழுது அந்தப் பாகம் கடந்து விட்டது. அந்த நேரத்தில் உங்களுக்கு அதிகளவு ஞானம் இருக்கவில்லை. இப்பொழுது குழந்தைகளாகிய நீங்கள் நாளுக்குநாள் அதிகளவு சக்தியைப் பெறுகின்றீர்கள். இவை அனைத்தும் நாடகத்தில் நிச்சயிக்கப்பட்டுள்ளன. அது ஓர் அற்புதமாகும்! பரமாத்மாவான பரமதந்தைக்கும் மிக முக்கியமானதொரு பாகம் உள்ளது. அவர் அங்கிருக்கும்போது, பக்தி மார்க்கம் உட்பட தான் செய்கின்ற சகல செயல்களையும் பற்றி உங்களுக்கு இங்கமர்ந்திருந்து விளங்கப்படுத்துகின்றார். சக்கரத்தில் ஒருமுறை மாத்திரமே நான் இங்கே வருகின்றேன். அசரீரியானவரை வழிபட்டுக் கொண்டிருக்கும் பலரும் உள்ளனர். எவ்வாறாயினும், பரமாத்மா பரமதந்தை எவ்வாறு வந்து எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்றொரு விடயத்தை அவர்கள் அனைவரும் அறியத்தவறிவிட்டார்கள். அவர்கள் கிருஷ்ணரின் பெயரைக் கீதையில் இட்டுள்ளார்கள். ஆகையாலேயே அசரீரியான ஒரேயொருவரின் மீதுள்ள அவர்களின் அன்பு துண்டிக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுளே வந்து எங்களுக்கு இராஜயோகத்தைக் கற்பித்து, உலகை மாற்றியுள்ளார். உலகம் தொடர்ந்தும் மாறிக் கொண்டிருக்கின்றது. யுகங்கள் தொடர்ந்தும் சுழல்கின்றன. நீங்கள் இப்பொழுது இந்த உலக நாடகச் சக்கரத்தைப் புரிந்து கொண்டிருக்கின்றீர்கள். மக்கள் எதனையும் அறியாதுள்ளார்கள். அவர்கள் சத்தியயுகத் தேவர்களையேனும் அறியாதுள்ளனர். தேவர்களின் அடையாளங்கள் மாத்திரமே எஞ்சியுள்ளன. தந்தை விளங்கப்படுத்துகின்றார்: எப்பொழுதும் நீங்கள் சிவபாபாவிற்குரியவர் என்றும் அவரே உங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்றும் கருதவேண்டும். சிவபாபா எப்பொழுதும் பிரம்மாவினூடாகவே கற்பித்தல்களைக் கொடுக்கின்றார். அதன் பின்னர் நீங்கள் சிவபாபாவை நினைவு செய்து தொடர்ந்தும் அதிகளவு களிப்படைவீர்கள். வேறு எவரும் அத்தகையதொரு தந்தையான கடவுளாக இருக்க முடியுமா? அவரே தந்தையும், ஆசிரியரும், சற்குருவும் ஆவார். சில தந்தையரும் பாடசாலைகளில் கற்பிக்கின்றார்கள். அவர்களின் குழந்தைகள் கூறுவதுண்டு: எனது தந்தையே எனக்கு ஆசிரியரும் ஆவார். எவ்வாறாயினும், தந்தை குருவாகவும் இருக்க முடியாது. ஆம், அவர் ஆசிரியராக இருக்க முடியும். ஒரு லௌகீகத் தந்தையை ஒருபோதும் குரு என அழைக்க முடியாது. இவரின் லௌகீகத் தந்தையும் கற்பிக்கும் ஓர் ஆசிரியராகவே இருந்தார். அவர் எல்லைக்குட்பட்ட ஆசிரியரும், தந்தையும் ஆவார். அந்த ஒரேயொருவரே எல்லைக்கு அப்பாற்பட்ட தந்தையும் ஆசிரியரும் ஆவார். உங்களை இறை மாணவர்கள் என நீங்கள் கருதுவதே மகாபாக்கியமாகும். தந்தையான கடவுளே எங்களுக்குக் கற்பிக்கின்றார் என்பது மிகத் தெளிவாகும்! பாபா மிகவும் இனிமையானவர்! அன்பிற்கினியவருக்கும் காதலிக்கும் இடையில் உள்ள அன்பைப் போன்று இனிய விடயங்களும் நினைவு செய்யப்படுகின்றன. அவர்கள் விகாரத்திற்காக ஒருவரையொருவர் நினைவு செய்வதில்லை. அவர்கள் ஒருவரையொருவர் தொடர்ந்து பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றார்கள். ஆத்மாக்களாகிய நாங்கள் பரமாத்மாவான தந்தையுடன் யோகம் செய்கின்றோம். ஆத்மா கூறுகின்றார்: பாபா ஞானக்கடலும் அன்புக்கடலும் ஆவார். அவர் இந்தத் தூய்மையற்ற உலகில் ஒரு தூய்மையற்ற சரீரத்தில் பிரவேசித்து

எங்களை மிகவும் மேன்மையானவர்கள் ஆக்குகின்றார்! மனிதனைத் தேவர்கள் ஆக்குவதற்குக் கடவுளுக்கு அதிக காலம் எடுக்கவில்லை என்று நினைவு கூரப்படுகின்றது. நீங்கள் வைகுந்தத்திற்கு ஒரு விநாடியில் செல்கின்றீர்கள். நீங்கள் மனிதர்களில் இருந்து ஒரு விநாடியில் தேவர்கள் ஆகுகின்றீர்கள். இதுவே உங்கள் இலக்கும் இலட்சியமும் ஆகும். இதற்கு நீங்கள் கற்க வேண்டும். குருநானக்கும் கூறினார்: கடவுள் அழுக்கான, தூய்மையற்ற ஆடைகளைச் சலவை செய்கின்றார். இது லக்ஸ் (இலக்கு) சவர்க்காரமாகும். பாபா கூறுகின்றார்: நான் மிகச் சிறந்த சலவைத்தொழிலாழி! நான் உங்கள் ஆடைகளை, அதாவது ஆத்மாக்களாகிய உங்களையும், உங்கள் சரீரங்களையும் மிகத் தூய்மையாகவும் சுத்தமாகவும் ஆக்குகின்றேன்! இவரை (தாதா) நீங்கள் நினைவு செய்யவேண்டும் கூடாது. இந்த முழுப் பணியும் சிவபாபாவுடையதாகும். ஆகையால் அவரை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள். அவர் இவரையும் விட இனிமையானவர். அவர் ஆத்மாக்களாகிய உங்களிடம் கூறுகின்றார்: இக்கண்களால் நீங்கள் பிரம்மாவின் இரதத்தைப் பார்த்தாலும் சிவபாபாவையையே நினைவு செய்யுங்கள்! சிவபாபா உங்களை இவரினாடாகச் சிப்பிகளில் இருந்து வைரங்களைப் போன்று ஆக்குகின்றார். அச்சா.

இனிமையிலும் இனிமையான, அன்புக்குரிய, எப்போதோ தொலைந்து இப்போது கண்டுபிடிக்கப்பட்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கு உங்கள் தந்தை தாயாக இருக்கும் பாப்தாதாவின் அன்பும் நினைவுகளும் காலை வந்தனங்களும். ஆன்மீகத் தந்தை ஆன்மீகக் குழந்தைகளுக்கு நமஸ்தே சொல்கிறார்.

தாரணைக்கான சாராம்சம்:

1. தந்தையின் இதய சிம்மாசனத்தை வெற்றிகொள்ள முயற்சி செய்யுங்கள். குடும்பத்தில் ஒரு நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளராக இருந்து, அனைவரோடும் அன்புடன் பழகுங்கள். பற்றை வென்றவர் ஆகுங்கள்.
2. யோக சக்தியினால் ஆத்மாவைச் சுத்தமாகவும் தூய்மையாகவும் ஆக்குங்கள்! அந்தக் கண்களால் அனைத்தையும் பார்க்கும்போதும் ஒரேயொரு தந்தையை மாத்திரமே நினைவு செய்யுங்கள்! இங்கே நீங்கள் மலர் மாலைகளை ஏற்றுக்கொள்ளாதீர்கள், ஆனால் நறுமணம் கமழும் மலர்கள் ஆகுங்கள்.

ஆசீர்வாதம்: சங்கமயுகத்தில், அதீந்திரிய சுகத்தை அனுபவம் செய்து இரட்டைப் பேற்றிக்கு உரிமை கொண்டவர் ஆகுவீர்களாக. சங்கமயுகத்தில் அதீந்திரிய சுகத்தை அனுபவம் செய்யும் குழந்தைகள் அமைதி, சந்தோஷம் ஆகிய இரட்டைப் பேற்றுக்கான போதையைச் சதா கொண்டிருப்பார்கள். ஏனெனில் இந்த இரண்டு பேறுகளும் அதீந்திரிய சுகத்தில் அமிழ்ந்துள்ளன. குழந்தைகளாகிய நீங்கள் இந்நேரத்தில் கொண்டிருக்கும் தந்தையினதும் அவரது ஆஸ்தியினதும் பேறானது, இந்த முழுச் சக்கரத்திலும் வேறு எந்த நேரத்திலும் பெறமுடியாததாகும். இந்த நேரத்தில் நீங்கள் பெறும் அதீந்திரிய சுகத்தினதும், ஞானத்தினதும் பேறானது வேறு எந்த நேரத்திலும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாததாகும். எனவே இந்த இரட்டைப் பேற்றின் உரிமையைக் கோரிக்கொள்ளுங்கள்.

சுலோகம்: ஒவ்வொருவரின் சம்ஸ்காரத்தையும் அறிந்துகொண்டு, அவர்களுடன் ஒத்திசைந்து முன்னேறுவதே முன்னேற்றத்திற்கான வழியாகும்.

ஓம் சாந்தி